

[Christmas Møller.]

tigt. Men deroverfor vil jeg sige: Hvis Toldindtægterne gaar stærkt ned paa Grund af den gennemførte Valutaordning, maa man skaffe Dækning herfor gennem andre Toldindtægter.

Saa er vi færdige med Finansloven. Og jeg vender mig nu til Kriseforslagets Forlængelse.

I Betragtning af hele Stillingen og hele den Maade, hvorpaa Skattebeløbet paa de 35 Mill. Kr. skal fremskaffes: 23 Mill. Kr. ved direkte Beskatning og 12 Mill. Kr. ved indirekte Beskatning, vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at han jo nok kan begribe, naar han f. Eks. tænker paa Kriseforliget af Oktober, at det kan der aldeles ikke blive Tale om. Det tror jeg, han maa være klar over, og det skal jeg gøre et Par Bemærkninger om, naar jeg kommer til selve de Forslag, han har stillet om de direkte Skatter; thi Regeringen har jo valgt den Fremgangsmaade at fremsætte for den høje Rigsdag en Række nye direkte Skatter.

Regeringen kender vor Stilling til Forholdet mellem indirekte og direkte Skatter og ved, at vi foretrækker saa ubetinget de første. Regeringen kan heller ikke være blind for, at den Tid, hvori vi lever med den for mange Mennesker store Likviditetsvanskelighed bevirker, at man ikke med samme Lethed kan tage direkte Skatter, som man kunde, da der var rigeligere Penge til Raadighed.

De foreslaaede indirekte Skatter, som Regeringen vil komme med, kan vi ikke kritisere stærkt, for det er jo kun en Forlængelse af dem, vi stemte for ved Kriseforliget. Og de nye indirekte Skatter til et Beløb af 9 Mill. Kr. er Ministerens Hemmelighed. Vi kan kun ane dem; om der er nogen god Duft ved dem, ved vi end ikke. Men de direkte Skatter derimod har Regeringen givet os klar Besked om.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagene Nr. 116 og 117.

Med Hensyn til Lovforslag Nr. 116 om Renteskatten vil jeg gerne sige, at efter min Opfattelse er den Tale, som føres her i Landet om den passive og aktive Kapital, en urimelig Tale, og den Renteskat, Regeringen foreslaar, urimelig overfor Obligationsejerne, og den kan efter min Opfattelse være farlig, for den er i anden Form en Formueskat; som vi for vort Vedkommende maa afvise, nægtes kan det jo heller ikke, at Regeringen bør tage i Betragtning, at mange Formuer i Dag er placeret saaledes, at en stor Del af dem ingen Rente giver,

og at Renteskatten for den Del af Formuen, der giver Rente, derved kommer til at virke, i Forhold til hele Skatteyderens Forhold, saa meget desto mere trykkende.

Det andet Punkt i Regeringens Forslag er Forslaget om en Særafgift af de fastlønnede, og navnlig synes det mig, at Finansministeren var særlig stolt over, at han havde taget Rigsdagsmændene med. Jeg er enig i de Betragtninger, der er fremsat om, at Rigsdagsmændene skal med, hvis en saadan Ordning gennemføres. Jeg har min egen Opfattelse angaaende hele dette Forhold, som jeg gerne vil sige er den, at der er et Misforhold mellem det Vederlag, der gives indenbys og udenbys boende Rigsdagsmænd, et betydeligt Misforhold, fordi en indenbys boende Rigsdagsmand kan passe hele sin øvrige Dont og aldeles ikke har Udgifter, som den langt borte boende har. Men jeg er altsaa enig i, at naturligvis skal Rigsdagsmændene med. Men det er vist ogsaa det eneste, vi er enige om, med Hensyn til de fastlønnede.

Hvad er „fastlønnede“?, hvorledes skal man finde et Kriterium? Er det 3 Maaneders Opsigelse, saaledes som det er blevet sagt? Ja, men er 3 Maaneders Opsigelse et Kriterium for, at man er i sikker Stilling, eller en Maaned eller en Uge? Hvis vi tager visse dygtige og mangeaarige Arbejdere f. Eks. i et Avisbogtrykkeri, som gaar godt, er deres Stilling noget af det sikreste, man overhovedet kan have; de har oven i Købet en meget stærk Stilling, fordi for hele det Maskineri, som efterhaanden er udviklet i det hastige Tempo, er det saa vigtigt at bevare dem. Tager vi saa Folk, som har været aarevis ansat, Folk, med langt større Uddannelse, f. Eks. Ingeniører hos Burmeister & Wain, har den faste Ansættelse overhovedet ikke kunnet holde overfor den Krise; man har været nødt til, det er i hvert Fald sket, at afskedige dem. Det er mig meddelt, at i et Firma som General Motor har alle, ogsaa Chefkerne, en Maanedes Opsigelse.

Dette er et System, jeg i og for sig ikke har saa meget imod i een Forstand — men det kommer ikke den Sag ved; men en fuldkommen uretfærdig og vilkaarlig Bedømmelse af, om der skal betales Skat eller ej, vil Gennemførelsen af dette Lovforslag medføre.

Jeg tror i det hele taget, at man skal være varsom med at indføre Særbeskatning af enkelte Dele af Befolkningen. Det kan meget godt være, at den Betragtning i Øjeblikket er fremme ogsaa hos Tjenestemændene: men er dette nu ikke alligevel